

Pravidlá pravej princeznej

DOBRÔDROŽSTVO S MAMUTOM

VŠETKO
AKO
V ROZPRÁVKE...

...NE DÁVAJTE SI
POZOR, ČO
SI ŽELÁTE.

PHILIPPA
GREGORY

Ilustroval Chris Chatterton

Pravidlá pravej
princeznej
DOBRODRUŽSTVO S MAMUTOM

PHILIPPA
GREGORY

Ilustroval
Chris Chatterton

slovart

Text copyright © Philippa Gregory 2021
Illustrations copyright © Chris Chatterton 2021
Cover illustrations copyright © Chris Chatterton 2021
Cover design copyright HarperCollinsPublishers Ltd 2021
Translation © Oľga Kralovičová 2025
Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o.,
Bojnická 10, 831 04, Bratislava 2026

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy
sa nesmie reprodukovat ani šíriť v nijakej forme
ani nijakými prostriedkami, či už elektronickými,
alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok,
respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho
ainformačného systému a podobne bez predchádzajúceho
písomného súhlasu vydavateľa.

Z anglického originálu Philippa Gregory: The Princess Rules:
THE MAMMOTH ADVENTURE,
ktorý vyšiel vo vydavateľstve HarperCollin's Childrens Publishers, Ltd.,
vo Veľkej Británii 2021, preložila Oľga Kralovičová.
Korektúra Friderika Piteková
Editorka Dáša Jajcayová
Sadzba a zalomenie ITEM, spol. s r. o., Bratislava
Tlač FINIDR, s. r. o., Český Těšín

ISBN 978-80-556-7062-1

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1
www.slovart.sk
pobox@slovart.sk

Pravidlá pravej
princeznej
DOBRODRUŽSTVO S MAMUTOM

PHILIPPA
GREGORY

Ilustroval
Chris Chatterton

slovart

Freddiemu a Sebastianovi

Obsah

Dobrodružstvo s mamutom 9

Krstná víla a pravidlá o čase 165

Dobrodružstvo s mamutom

Prvá kapitola

*Dvaja hostia sa zdržia
dlhšie, než by sa patrilo
(zriedka by si niekto želal,
aby sa uňho zdržal dlhšie
morský had).*

„Čo sa to vonku deje?“ spýtal sa kráľ namrzene.

Kráľovná sa započúvala. Ozývalo sa dunenie, akoby hrmelo. *DUP-DUP-DUP-DUP-dup-dup-dup-dup*. A potom ticho. O chvíľku znova. *DUP-DUP-DUP-DUP*. Zrazu zahučanie, ako keď sa o breh rozbije veľká vlna.

„Pohol si sa! Videl som ťa!“ vykrikol nejaký nahnevaný hlas.

Cez okno vo veži počuli chichot.

„Nepohol.“

Vzápätí nasledoval zvuk ako vlna pri odlive a náhle zaduneli kroky.

„Už som pri bráne! Prešiel som! Vyhral som!“ víťazoslávne vykrikol ten istý hlas.

„Čo to, prepána, robia?“ spýtal sa kráľ.

„Šesssť – štyri pre mňa,“ ozvalo sa.
„Vráť sssa na štart. Jedenásssste kolo.“

Kráľ podišiel k oknu ku kráľovnej a pozrel sa na tých dvoch nepríjemných hostí.

„Hrajú sa Cukor-káva-limonáda-čaj-rum-bum,“ odpovedala kráľovná otrávene.
„Morský had je pod padacím mostom a ma-

mut musí po ňom prejsť k bráne tak, aby ho morský had nevidel hýbať sa, keď spod neho vykukne. Ak ho uvidí, mamut sa musí vrátiť na začiatok. No ak sa mu podarí znehybniť, než sa morský had vynorí, a bez pohnutia počkať, kým sa zasa ponorí, môže bežať k bráne.“

„Ale veď to znie, akoby nás ostreľovala stovka kanónov. Nemal by ten mamut chodiť po špičkách?“

„No veď chodí,“ odvetila kráľovná.

„Podľa mňa to znie ako dunenie hromu,“ poznamenal kráľ.

„Súhlasím s tebou.“

„Jasnačka! A ako dlho sa už hrajú?“

„Celé leto,“ namrzene precedila kráľovná pomedzi zuby. „Každučký deň.“

„Myslíš, že padací most tú ťarchu vydrží?“ Kráľ znova vykukol z okna, keď sa ozval hrmot a hrad sa otriasol v základoch. „To teraz akože tancuje?“

„Oslavuje tancom na zadných nohách,“ vysvetľovala kráľovná. „Robí to vždy, keď sa dostane po padacom moste k brá-

ne bez toho, aby ho morský had videl hýbať sa.“

„Padací most sa zrúti do priekopy, ak budú takto pokračovať,“ skonštatoval nahnevane kráľ.

„Ľutujem stráže,“ zareagovala kráľovná. „Vždy keď sa mamut rozbehne po padacom

moste, musia zasalutovať a vykriknúť: „Stoj! Kto tam?“ A mamut sa len chichoce.“

„Kto môže za zmätok v mojom kráľovskom paláci?“ spýtal sa kráľ a nadúval sa, až mu takmer praskla uniforma, a medaily štrngotali. „Kto je ten páchatel’?“

Kráľovná pokrčila plecami. Obaja mysleli na tú istú osobu.

„Len povedz jej meno!“ Kráľ dal jasne najavo, kto za to môže.

„Vieš to rovnako dobre ako ja,“ odvetila kráľovná. „Samozrejme, že Florizella. Myslela si, že je správne nechať mamuta v Siedmich kráľovstvách, keď ho sem omylom pričarovali. A všetci sme súhlasili, žeorský had bude dostávať výživné v podobe piknikov za to, že nebude žrať princezné. Nevi-

deli sme problém v tom, že bude bývať vo vodnej priekope... Hoci to je trocha trápne, keď príde nejaká návšteva. Lenže nikomu sa ani nesnívalo, že sa tí dvaja spriatelili, nikto netušil, že budú hrať túto hru, a nikomu by nenapadlo, že ju budú hrať celý deň a každy deň.“

„No ale niekomu to napadnúť mohlo,“ vyhlásil dôležite kráľ. „A ja viem komu!“ Zamieril k dverám kráľovskej kancelárie, otvoril ich a zakričal dolu točitým kamenným schodiskom: „Florizella!“

Chvíľu čakal. Slnko svietilo, všade bolo ticho, počul spievať vtáky, v sade ospanlivo kvokali sliepky a v ružovej záhrade bzučali včely. Vládol pokoj, no vtom... *DUP-DUP-DUP-DUP-dup-dup-dup-dup-dup!* Morský

had sa so svišťaním vynoril a mamut zmeravel.

„Videl sssom ťa!“ zasyčal morský had a mamut sa ťažkým krokom vrátil na začiatok padacieho mosta. Čakal, kým sa jeho priateľ ponorí, aby sa znova mohol zakrádať k bráne.

„Ahoj, ocko kráľ, ahoj, mami kráľovná!“ Florizella vybehla po točitom schodisku a vošla do miestnosti. Oblečené mala jazdecké nohavice a na hlave jazdeckú prilbu. Za ňou prišiel aj jej brat Kuriér v jazdeckom plášti, s koncom sukne elegantne prehodeným cez predlaktie. No ani mama, ani otec sa pri pohľade na nich netváрили potešene. Florizella pozrela z jednej namosúrenej tváre na druhú.

„Deje sa niečo?“

„Počúvaj!“ zvolal otec nahnevane. „Len počúvaj! A povedz mi, či sa niečo deje!“

Florizella s Kuriérom zostali stáť a počúvali, ako mamut dunivo chodí po špičkách a ako sa morský had s hukotom vynára a s pleskotom zase ponára. Stráže v strážnej búde nadskočili, keď im na dokonale vyleštené čižmy a dokonale vyžehlené nohavice vyšplechla zelená voda z hradnej priekopy, a už sa pripravovali na cválajúceho mamuta.

„Ale v čom je problém?“ spýtal sa Kuriér a zvedavo hľadel na otca. „Mamut a morský had sa pekne hrajú. A predsa sa zdá, že ťa to znepokojuje, drahý otec.“

„V čom?“ zahundral kráľ. „Problém? Má byť? To myslíš vážne?“

„Presne tak!“ zvolal kuriér nadšene, že ho otec chápe. „Síce v inom poradí, ale presne

to som povedal. V čom je problém, mamička kráľovná? Zdá sa, že aj ty si rozčúlená.“

„V tom hluku,“ odvetila stručne. „V hluku, čo narobí mamut, keď beží a zastavuje sa, a morský had, keď sa vynára a ponára. Od rána do večera, každučký deň. Mamut je príliš ťažký a stráže sú celé mokré. A už majú po krk toho, že stokrát denne vykrikujú: Stoj! Kto tam?“

„Och! Junáci sú to. Junáci!“ nadchýnal sa Kuriér. „Myslel som si, že budú radi, že sa môžu hrať na slniečku a nemusia trčať vnútri pred obrazovkami.“

„Nemajú obrazovky,“ pripomenula mu kráľovná. „Nikto tu nemá obrazovky. Zabudol si, že toto je rozprávková krajina? Ešte ich nikto nevynašiel.“

„Och, áno. Chcete, aby som ich vynašiel?“

„Nie.“

„Podľa mňa je to škoda. Čo deti robia celé dni bez obrazoviek?“

„Hrajú sa,“ zareagovala kráľovná. „Vonku, všelijaké hry, napríklad...“

DUP-DUP-DUP-DUP-cup-cup-cup.

„Vyhrál som! Vyhrál! Už som tam!“ ozval sa piskľavý rev.

„Napríklad takéto,“ dokončila kráľovná.

Kuriér nadvihol obočie a pousmial sa, akoby si myslel, že ich hostia by radšej mali celý deň hrať videohry a neničiť hradný padací most.

„Ale, mamička kráľovná, len si spomeň, aký bol morský had predtým protivný,“ poznamenala Florizella. „Teraz je oveľa lepší.“

Kráľovná pozrela na Florizellu. Úlohou morského hada bolo zožrať princeznú, ak ju neprišiel zachrániť princ. To platilo podľa starých Pravidiel pre princezné – dievčatá nemohli robiť nič zaujímavé, dokonca sa nesmeli ani brániť. Kráľovnú takmer zožral morský had nie raz, ale dva razy. Až keď sa Florizella odmietla riadiť Pravidlami pre princezné a Kuriér a princ Bennett sa vzdali Výsad princov, znamenalo to, že už nikdy nikto nesmie obetovať dievča. Ani morským hadom, ani nikomu inému.

„Toto je rovnako zlé, ako keby ma zožral,“ zhodnotila kráľovná, keď sa strhla pri dunení, čo spôsobil mamutov oslavný tanec, lebo znova sa dostal po moste k strážnej búde.